

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Del 20/01/2016 al 21/02/2016

Sixto Paz presenta a la Sala Beckett *hISTÒRIA*, de Jan Vilanova Claudín, una obra sobre l'amor, l'amistat i el compromís humà

Amb aquesta obra sobre l'historiador Marc Bloch, afusellat per la Gestapo el 1944, i sobre l'estudi de la història, entesa des del seu vessant més humà, la productora Sixto Paz s'acomiada de la vella seu de la Sala Beckett.

Sixto Paz, que en els darrers anys ha mantingut una estreta relació amb la Sala Beckett, on ha estrenat muntatges d'èxit com *Pulmons* (2014) i *L'efecte* (2015), serà l'última companyia externa que actua a la seu de Gràcia abans del seu trasllat al nou equipament situat al barri del Poble Nou; i ho farà amb una obra inèdita d'un jove autor català: *hISTÒRIA*, de Jan Vilanova Claudín.

L'espectacle es podrà veure del 20 de gener al 21 de febrer. Es tracta d'un homenatge a una forma d'entendre i viure la història en el seu vessant més humà (sovint allunyat dels grans fets) i la protagonitzen un jove estudiant d'història (Pau Roca), un professor universitari (Miquel Gelabert) i la seva filla (Vicky Luengo). El text s'articula a partir de la investigació sobre l'afusellament, per part de la Gestapo, de l'historiador francès i resistent antinazi Marc Bloch (Lió, 1886-Saint-Didier-de-Formans, 1944).

En aquesta ocasió, la productora coneguda per fer popular la 'taquilla inversa', ha optat per investigar nous camins amb el sistema clàssic de venda d'entrades. En aquest cas ha posat l'accent en el prefunció, aprofundint en la relació amb l'espectador des del moment que adquireix els tiquets. Un cop comprades les entrades, comença la funció: el públic assisteix a una classe magistral d'història i cal repassar apunts abans d'entrar a l'aula.

La trama transcorre entre dos nivells que es relacionen: els fets passats (com va morir Bloch) i els presents, protagonitzats per una història d'amor. Podem arribar a conèixer les il·lusions, les ombres o, fins i tot, els silencis dels altres? Aquesta pregunta connecta ambdós relats.

Hi ha un relat força èpic sobre la mort de Marc Bloch, escrit per un antic resistent, Georges Altman, que no estava allà en el moment dels fets. És la versió més extesa, de fet. En ella, s'explica que Marc Bloch va morir al costat d'un noi de 16 anys. Sembla ser que, després de consolar-lo i just abans de morir amatrellat pels nazis, va cridar un heroic "Vive la France". El jove protagonista (Pau Roca) indaga sobre la possibilitat que els fets es produïssin segons aquesta versió, o que en realitat aquesta respongui a una reconstrucció posterior per donar a Bloch un final més llegendari.

La peça intenta apropar l'espectador a aquella "història que no és aliena als anhels, a les llums i les ombres de cadascú de nosaltres perquè el seu objecte d'estudi són les persones i les seves consciències", segons l'autor. Per a Vilanova: "És a partir d'aquesta humanitat que la història ens pot acompanyar en l'experiència de viure, i a partir de la qual s'ha anat construint aquesta obra teatral".

"Comprendre és una paraula carregada de dificultats però també d'esperances. És una paraula plena d'amistat. Jutgem massa. És tant fàcil cridar "al paredó"! Mai comprenem suficientment. Qui difereix de nosaltres, sigui estranger o rival polític, passa, quasi necessàriament, per ser un ésser de mals antecedents. Fins i tot per a conduir les lluites inevitables, seria necessària una mica més d'intel·ligència en les ànimes; amb més raó per a evitar-les, si s'està a temps. (...) La història ha d'ajudar-nos a sortir d'aquest mal tràngol. És una àmplia experiència de varietats humanes, un llarg encontre entre homes. Tant la vida com la ciència tenen el major interès en que aquest encontre sigui fraternal."

Apologia de la història, Marc Bloch

Per a més informació, contacteu amb:

Sílvia Artigas comunicacio@salabeckett.cat

Patricia Font premsa@salabeckett.cat

www.salabeckett.cat

www.facebook.com/SalaBeckett

@salabeckett